

[Margit Hansen]

Margit Hansen (DKP):

Jeg vil gerne sige tak for det svar, indenrigsministeren gav, fordi jeg tror, det måske kan være med til at skabe ro blandt en i øvrigt foruroliget gruppe af patienter, nemlig den, der har følt sig truet af det i øvrigt ikke nye, men til stadighed tilbagevendende spørgsmål om Fysiurgisk Hospitals fortsatte beståen og dermed muligheden for at give de svært handicappede patienter en intensiv optræning.

Jeg har selvfølgelig prøvet på både at lytte, at se, hvad fjernsynet har haft af udsendelser, og at følge med i debatterne, ikke mindst læserbrevene, som i høj grad har udtrykt patienters ønske om fortsat at kunne modtage denne intensive behandling, som har været så god, at mange patienter har kunnet komme tilbage til arbejdsmarkedet, og det må set ud fra først og fremmest et menneskeligt, men også et samfundsøkonomisk synspunkt være det mest gavnlige. Det har jo også været sådan, at flere patienter, før de kom til Hornbæk, har fået behandling på vores almindelige hospitaler, men først er kommet rigtig i gang med deres genoptræning efter overflytningen til Hornbæk. Derfor er det vel forståeligt, at de, når de år efter år – sådan kan vi vist godt sige – føler deres hospital og dermed også deres genoptræning truet, bliver urolige.

Jeg har fået forståelsen af, at børnegruppen skal flyttes til rigshospitalet, og jeg har også fået forståelsen af, at patienter med lammelser i arme og ben vil kunne overføres og få en rimelig og god behandling på ortopædisk hospital. Men det er gruppen med de svære hjernelæsioner, som er i fare, og jeg har måttet tolke ministerens svar sådan, at man i regeringen, på trods af at sundhedsstyrelsen siger, at man på længere sigt ikke vil kunne bevare Hornbæk, ikke vil foretage noget brat brud, men fortsætte med at give patienterne af den karakter behandling på Hornbæk.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil endnu en gang understrege, at regeringen ikke har taget stilling, og at regeringens helt primære og absolutte opfattelse er, at ingen patienter, ligegyldigt hvad man beslutter, må få en behandling, som er ringere end den, de får i dag. Det er altså først og

fremmest patienternes tarv, det drejer sig om; det er rigtigt opfattet.

Margit Hansen (DKP):

Til yderligere beroligelse ville det måske være rart at få at vide, hvornår regeringen træffer sin endelige beslutning, fordi vi jo står over for en eller anden skæringsdato. Enten må der ske nyansættelser det pågældende sted, eller man må give personalet en mulighed for at se sig om efter anden arbejdsplads. Vi må ligesom have at vide, også for at kunne give de mennesker en vis sikkerhed i deres i forvejen trængte situation, hvornår regeringen vil tage endelig stilling, så at det kan stå helt klart, hvad det er, vi byder befolkningen.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det kan somme tider være svært at forklare noget. Jeg synes ellers, det var meget tydeligt, det, jeg sagde, at der først og fremmest var hensynet til patienterne og dernæst også et meget stort hensyn til personalet. Lad mig sige: der skal ikke nyansættes nogen på Fysiurgisk Hospital; patienternes antal er for nedadgående, heldigvis. Og så skal jeg ellers henvise til de bemærkninger, jeg i øvrigt har gjort her fra talerstolen; de må kunne opfattes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *indenrigsministeren* af:

Ole Henriksen (SF):

»Vil ministeren sikre, at Fysiurgisk Hospital i Hornbæk i forbindelse med den planlagte udlægning af særforsoget til amter og kommuner videreføres som selvejende behandlingshospital?«

(Spm. nr. 372).

Skriftlig begrundelse.

Hospitalet i Hornbæk har efterhånden oparbejdet så stor ekspertise i behandling og genoptræning af handicappede, at det vil være uforsvarligt at lægge behandlingen ud i amterne, idet man må forudse, at størsteparten af det kvalificerede personale har bopæl i omegnen af Hornbæk og derfor ikke vil kun-